DE APPEL

(Nederlands)

Grietje de rups [1] door de tuin.
Ze [2] al vier blaadjes sla opgegeten.
En drie aardbeien.
Nu zit ze vol.
Ze [3] een mooi plekje om eens te gaan liggen.
Wat ligt daar in het gras?
Een dikke appel!
[4] je wat ik doe? denkt Grietje?
Ik neem een hapje van de appel,
en nog één, en nog één!
Steeds meer hapjes.
En zo maak ik een gangetje in de appel.
Ik kruip door het gangetje,
en als ik midden in de appel ben,
maak ik een holletje.
Daar kan ik dan lekker slapen,
in mijn appelhuisje.
Wat een [5] idee!
Grietje wil nét een hapje nemen,
maar dan [6] ze iets. '
Hee, wat moet dat!' roept iemand.
Het is een andere rups.
'Dit is mijn appel, hoor!'roept de andere rups boos.
'Ik was hier al!
Ik zag de appel het eerst!'
'Niet waar!' roept Grietje,
'ik was hier eerst, het is mijn huis!'
Oeh, niet best...
de rupsjes krijgen ruzie.
Ze [7] niet dat er iemand aan komt stappen.
Het is kleine Willem.
Hee, een lekkere appel, denkt Willem.
Die is [8] mij!
Hap!

Mirjam van Houten